

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 849/2024
19.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стефан Лазић, адвокат из ..., против туженог ПД „Неимар пут“ д.о.о. Салаковац, чији је пуномоћник Ђорђе Гачевић, адвокат из ..., ради исплате увећане зараде и уплате доприноса за обавезно социјално осигурање, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 896/23 од 16.10.2023. године, у седници одржаној 19.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављене против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 896/23 од 16.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П1 141/22 од 06.12.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име увећане зараде по основу прековременог рада за период од 02.10.2017. године закључно са 25.06.2018. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког износа до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу на име увећане зараде по основу прековременог рада за период од 04.05.2017. године закључно са 30.09.2017. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког износа до исплате. Ставом трећим изреке, за веће тражење законске затезне камате на појединачне месечне износе од досуђених у ставу првом изреке пресуде тужбени захтев тужиоца одбијен је, као неоснован. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да за тужиоца, а на износ из става првог изреке, изврши уплату доприноса за обавезно социјално осигурање по стопи и основицама које важе на дан уплате и то доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање код Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Пожаревац, доприносе за обавезно здравствено осигурање код Републичког фонда за здравствено осигурање, Филијала Пожаревац, док је тужбени захтев у делу да се обавезе тужени да за тужиоца на износе из става другог изреке за период од 01.07.2017. године закључно са 30.09.2017. године, као и на износ у висини разлике између траженог износа од 23.250,00 динара и износа досуђеног ставом првим изреке за мај 2018. године и на износ у висини разлике између траженог износа 25.593,75 динара и износа досуђеног ставом првим изреке пресуде за јун 2018. године изврши

уплату доприноса за обавезно социјално осигурање и то доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање и доприносе за обавезно здравствено осигурање одбијен, као неоснован. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 205.621,00 динар са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 896/23 од 16.10.2023. године, одбијене су, као неосноване жалбе странака и потврђена првостепена пресуда у обавезујућем делу става првог изреке, у ставу другом, четвртом и петом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију из свих законом прописаних разлога.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Чланом 441. ЗПП, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности спора сагласно члану 403. став 3. ЗПП. Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима када се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 07.12.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је 220.580,60 динара.

Имајући у виду да се у овом случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. ЗПП (код којих је ревизија увек дозвољена,) јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, а како побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то следи да је ревизија туженог недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**